

[Ebba Strange]

dem, at de får stemmeretten, valgretten, til de kommunale råd. Det vil jo alligevel være meget begrænset, hvor stor indflydelse de i kraft af deres få stemmer kan få på det direkte valg til folketinget, på mandaterne herinde. Jeg mener ikke, at det er et særligt påtrængende problem, ikke i første omgang i hvert fald. Det kan være, det bliver det.

I øvrigt kan vi jo så diskutere vores indfødsretslov på et tidspunkt. Den har VS ikke haft med. Vi har heller ikke nogen klar stilling til, om man muligvis kunne forestille sig at give indfødsret noget tidligere. Nu er der i hvert fald en aftale om, at den skal kunne gives tidligere for ægtefæller, der er gift med danskere, men sådan som det er i øjeblikket, er valgretten til folketinget altså knyttet til indfødsretten, og det er vi ikke parate til at lave store grundlovsændringer for at få ændret. Men de andre punkter vil vi meget gerne arbejde med på og håber, at i det mindste noget af det kan gennemføres allerede i denne folketingsssamling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo forsøg på fra VS' side at ridse en ramme om en indvandrerpolitik op, at man kommer med en række beslutningsforslag. Nu dette om indvandrernes retsstilling. Jeg synes, det er godt, vi får det præciseret i punkter.

For det første mener jeg, at en dansk indvandrerlovgivning nok må bygges op omkring en model, der siger, at når man har været her i 2 år som indvandrer, vil man, således som VS er inde på det i punkt 1 i beslutningsforslag nr. B 3, uden videre automatisk få forlænget opholdstilladelsen, og man kan ikke udvises uden efter en domstolskendelse.

Derefter vil jeg gerne gå videre, og jeg mener, at når man har været f. eks. 7 år i Danmark, må det være rimeligt, at man får et tilbud om at blive dansk statsborger, ikke som nu, at man kan søge om det, men at man får et tilbud om at blive dansk statsborger. Ønsker man ikke at benytte sig af det, går man derefter tilbage til tilstanden før de 7 år og skal behandles, som om man bare har været her 2 år. Jeg tror, at det så nogenlunde må være rammen omkring en rimelig indvandrerpolitik.

Hvis man i tidsrummet fra de 2 til de 7 år begår lovovertrædelser, bør disse naturligvis, som det sker nu, pådømmes af en domstol, men denne domstol må samtidig tage stilling til, om der skal ske udvisning. En sådan udvisning kan naturligvis efter ansøgning tages op til genprøvelse f. eks. i et tilfælde som det, fru Ebba Strange skitserede, men jeg tror ligesom fru Ebba Stange, også efter samtale med indvandrere, der afsoner en straf, og deres familier, at det vil være rimeligt, at der samtidig træffes en beslutning.

Endelig er der spørgsmålet: hvem skal administrere udlændingeloven? Jeg har i og for sig ingen betænkelighed ved, at det er en afdeling af politiet, men de betænkeligheder, jeg har, har i denne forbindelse mindre at sige. Det afgørende vil være, at der bredt hos indvandrerne er betænkelighed, også hos de folk, som blot skal have med fremmedpolitiet at gøre uden i øvrigt at betragtes som indvandrere. Det gælder f. eks. skandinaver og andre, der blot søger forlængelse af opholds- og arbejdstilladelse eller bare opholdstilladelse. Jeg har hos disse mennesker bredt mødt en fornemmelse af, at de nødigt vil behandles af politiet. En række af disse mennesker, også selv om de ikke er fra asiatiske eller os fjernt liggende lande, kommer fra nationer, hvor dette at have noget at gøre med politiet i sig selv er stemplende. Derfor er jeg tilhænger af, at vi flytter det over til et civilt kontor, og så vil jeg understrege, at dette – som jeg fik anledning til at sige under redegørelsesdebatten – ændrer ikke i sig selv grundlaget for administrationen. Man kan ikke vente en væsentlig ændring af administrationen, blot ved at den øverste chef for tilsynet med udlændinge fra at være justitsminister Henning Rasmussen bliver indenrigsminister Henning Rasmussen. Det ville der jo ikke ske noget ved.

Må jeg derefter sige, at tanken om, at man skulle lade indvandrernes egne organisationer være repræsenteret i en slags tilsyn, eller hvad man skal kalde det, ville jeg da godt overveje i forbindelse med behandlingen af indvandrere, der har været her i over 2 år, og som ved det 7. år har valgt ikke at blive danske statsborgere.

Endelig er der punkt 4 om valgretten. Jeg har jo allerede haft lejlighed til at sige, at efter min mening er det en menneskeret at have valgret. Når vi er begyndt at give ikke-